

Imprimat legal

2. APR. 1927

FOAIA DIECEZANA

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

SPRE REVALORIZAREA IDEALISMULUI.

Înțelepciunea popoarelor ne spune, că civilizația actuală se bazează pe cel mai nerușinat și mai jalnic materialism.

Adevăratul învingător al războiului a fost Vițelul de aur. Niciodată, dela un capăt la altul al lumii, puterea sa n'a fost mai lingușită. Omenirea actuală pare, în mod iremediabil, devotată goanei după bani. Intreaga preocupare a oamenilor de azi este stăpânită de această grea vânătoare. Iată-ne reveniți, simbolic, la era cavelnelor când omul nu se putea preocupa, de nimic nobil, fiindcă tot timpul, de dimineata până seara, avea în mână săcurea de piatră, spre a prinde prada trebuitoare hranei sale sau spre a se apăra împotriva fiarelor sălbatice, cari se învârteau în jurul locuinței sale. În industrie, în comerț, în bănci, la Bursă, depărtații urmași ai vânătorilor de mamuți, nu fac nici ei altceva, din răsăritul, până la apusul soarelui.

Așa se prezintă noua lege a vieții, care seamănă grozav cu cea veche.

Moralisții au denunțat adesea cusururile civilizației bazată pe astfel de principii: oamenii de azi, redeveniți vânători, nu pot să mai consacre timp suficient lucrărilor spiritului. Mai mult, cum vânatul, pe care ei caută să-l apuce, poartă în el o dizolvantă din cele mai de temut, cultura noastră morală nu e mai puțin amenințată ca cea intelectuală. Trăim în convingerea, că totul este de vânzare și că Măria Sa Banul exercită asupra omenirii o dictatură de sub rigorile căreia nimeni nu poate scăpa.

Ei bine, deși n'o plăcea pesimiștilor de carieră, se pot trage totuși constatări destul de mângâietoare din acest negru tablou al morăvurilor de după războiu.

Excese duc la reacțiuni.

Revărsarea materialismului și capriciile tiranice ale aurului sunt pe cale de a ajunge la rezultatul cu totul neprevăzut. Nebunia furioasă a schimburilor, nemifoasa mișcare a fluxului și refluxului bancar, de care ascultă chiar bogățiile cele mai solide, fulgerătoarele lovituri de teatru, cari se operează în situația materială a unui nou îmbogățit sau a unui nou sărac, săriturile de capră sau de jaguar, ce execută valorile la Bursă, au stârșit, toate, prin a sdruncina, în mod tainic, credința oarbă a credincioșilor unei religii, cu aurul, ca mântuitor.

Această religie se baza întreagă, de veacuri, pe dogmele solide ale stabilității și imutabilității. Ce a rămas din aceste naive iluzii? Ca întotdeauna, religiile omenesti pier prin greșala slujitorilor lor: observând slujba îndeplinită de financieri, ascultând nerușinatele lor spuse, constatăndu-le egoismul, mulțimea nevinovată a pierdut credința în ei.

Studiul științific al misterelor cambismului a sămănat, în sufletul acestei mulțimi, germenii scepticismului.

Avem acum un ateis al Banului, care se răspândește cu o repeziciune surprinzătoare.

Această noțiune a relativismului financiar produce reacțiuni psihologice foarte interesante și-o mărturisim cu totul moralizatoare. Invățăm să ne lăpădăm de bunurile acestei lumi, de

vreme, ce constatăm ușurința, cu care ele se lapadă de noi.

Știm astăzi, că un bilet de bancă crește sau descrește, întocmai ca micile balonașe ale copiilor. Am pierdut orice respect pentru această jucărie amăgitoare. Spiritul de economie, desigur, a suferit prin aceasta, dar suntem în schimb vindecați de acest fetișism și de această servilitate, care ne făcea sclavii legii cifrelor. Neliniștea spre siguranța, în care ne pun fluctuațiunile Bursei internaționale, înclină cu încetul pe toți oamenii la un fel de îndoială metodică, destul de aproape de disprețul bururilor pieritoare, predicat de Evanghelie. Pe căi lăturalnice și din cauza rigorii excesive a capriciilor sale tiranice, am stârșit prin a disprețui stăpânul orgolios, căruia ne supusesem.

Ascultați predicile, pe cari ni le țin în fiecare zi economiștii: Vă credeți bogați, zic ei, trăiți ca și cum ați fi bogați: iluzie. Mare iluzie! Țăranul își închipue, că a învins soarta, fiindcă și-a umplut ciorapul de lână cu bonurile Apărării naționale, marii speculatori se cred la adăpost de orice pericol, fiindcă au știut să profite de urcarea și scăderea valorilor, marii patroni de cantine își bat joc de popor fiindcă au reușit să organizeze solid specularea consumatorului.

Amăgire înșelătoare, joc de cifre: din oră în oră adevărul iasă la lumină.

În domeniul finanței moderne, e ușor să edifice palate, dar aceste palate sunt construite pe nisip și pot fi sfărâmate dintr'un moment în altul. Vai aceluia care și-a cheltuit toate forțele într'o muncă zădarnică! Capriciul soartei va răspândi mâine bogățiile sale în cele patru vânturi ale cerului.

În vorbirile acestor economiști, nu e așa, că poți recunoaște tonul din Eclesiast! Iar profesorii noștri de economie politică, nu e așa, că sunt toți elevii profetului Ezechiel?

În adevăr, crizele financiare actuale servesc cauza moralei. Generația prea pozitivă care și pusese întreaga ambiție în posesiunea aurului, este forțată astăzi să recunoască imprudența gândului său. Acest aur, câștigat cu atâta greutate, nu reprezintă în mâna sa mai mult decât o țărână, pe care uraganul schimburilor o face să zboare în toate felurile.

Oamenii cari trăiau în lux, sunt azi loviți în soartă, industria superfluxului, de mult timp condamnată de moraliști, e prima victimă sacrificată pe altarul lui Moloch.

Această grea încercare ne aduce deci, indirect, un element destul de mângăetor, fiindcă e pe cale de a revaloriza idealismul.

(*Renașterea*)

Preot Gr. Prejbeanu

Rolul bisericii creștine în viața individului și a societății.

De: clericul D. Daicoviciu.

(Continuare).

Alt rol însemnat atât pentru individ, cât și pentru societate vedește biserica creștină prin faptul că ea promovează *spiritualitatea* în om: „Duh este Dzeu și cel ce se închină Lui, cu Duhul și cu Adevărul se cade să se închine“. Ea recunoaște ca adevărate *valori superioare* numai bunurile *sufletești*: *bogăția sufletului*, ca singura comoară adevărată pe care „nici turii n'o fură, nici moliile n'o mănâncă“. Creștinismul consideră viața simțurilor ca inferioară și ne îndeamnă să fim desăvârșiți, ca și Tatăl nostru din cer, adică să tindem spre *perfectiune*, care e *spiritualitatea* desăvârșită. Și oare nu ne arată istoria omenirii că *evoluția* constă în trecerea continuă și tot mai potențată, dela *ceea ce este material* — la *spiritual*, că ea este *spiritualizarea materiei*? Totdeauna ierarhia valorilor a fost aceasta: *neorganic* — *organic* — *spiritual*!

În baza acestei tendințe de spiritualizare, religia creștină condamnă tot ceea ce nu este *naturalmente necesar* pentru viața trupească adică *poftele* și mai ales *patimile*, cari sunt trebuințele instinctive luate ca scop în sine, prin ceea ce ele constituie o abatere dela *natural*.

Aceasta fiindcă *ele* sunt cauzele primordiale ale nemulțumirii generale de-acum. Biserica creștină combate atât *patimile beției și desfrâului*, pe care vechile legislații religioase le-au divinizat prin *Bachus și Venus*, cât și *patimile de proprietate și dominație* (trufia) ce sunt la modă azi. Ea ne arată că fericirea nu stă în bogăție pentru bogăție, nici în satisfacerea plăcerilor senzuale sau ale vanității. Acei ce cred contrarul se înșală, căci judecă după aparență. Uitam pilda bogatului care se hotărî într'o bună zi să ducă hambare spre a-și aduna merinde pentru mai mulți ani, dar care muri în aceeași noapte! Prin

toate eforturile noastre de a ne pune viața la adăpost, nu facem altceva decât ne ascundem după deget!

Creștinismul osândind poftele și neadmitând decât *necesarul*, decât plăcerile legitime în limitele importanței lor naturale, denotă valoarea lui și din punct de vedere al *sănătății* pe care o promovează, propovăduind *cumpătarea* în toate. Prin posturile prescrise de ea, posturi cari nu sunt numai pentru cei săraci ci poate mai mult pentru cei bogați, căci *aceștia* se îmbuibă în poftă organice și nu cheltuesc multă energie prin muncă fizică; precum și prin condamnarea exceselor de orice fel, biserica creștină suprimă „curile de vară“, „operațiile“ și „dietele“, care de cele mai multe ori sunt urmările desfrânarilor, ale chefurilor, ale îmbuibărilor.

Importanța doctrinei religioase creștine se vede și mai mult în instituția *familiei*, care-i temelia societății și a statului. Iată cum se exprimă în această privință, preotul Nedelea Georgescu: „O familie fără credință, fără sprinjinul și binecuvântarea religioasă n'ar putea fi ceeace trebuie să fie și femeia ar ajunge de răs“. „La păgâni, femeia era roabă și tratată ca orice animal, vânzând-o pe ea sau pe copilul ei dela piept. Ea nu avea nici dreptul de moștenire din averea părintească sau a soțului său. Dacă nu-i mai plăcea bărbatului o alunga și-și lua alta, cum ar schimba cineva servitorii. Tot așa și femeile schimbau bărbații, încât unele numărau anii vieții lor după numărul bărbaților“.

Nu mai puțin înjositoare era și starea copiilor. „Tatăl putea să vândă pe copilul său cum ar fi vândut un miel; putea să-l omoare cum ar fi omorât un câine turbat. Seneca spune că nu arare ori se vedeau părinți stărâmand capul copilului, lovindu-l de ziduri sau calcându-l în picioare“.

Isus Cristos a *sanctificat* căsătoria, ridicând-o la treapta supremă de taină dumnezească și neadmitând divorțul decât în caz de călcare a fidelității conjugale: Ceeace Dzeu a unit, omul să nu mai despartă“. Biserica creștină impune, pe lângă iubirea reciprocă, bărbatului să cinstească pe femeia sa, femeii să asculte de bărbatul său și amândurora să privească pe copil ca pe un odor sfânt.

Căsătoria civilă nu ajunge pentru realizarea feticiorii casnice! fără cea religioasă — care, cel puțin la noi în țară, are dreptul de prioritate — ea nu este decât un concubinaj legitim. Privită ca un contract între soț și soție, ea are valoare doar înaintea legilor civile, nu și înaintea lui Dzeu, căci *nu pătrunde în suflete*. „Tinerii căsătorii religioși pe baza convingerii și a credinței

împart între ei bucuriile ca și întristările, zilele senine ca și cele furtunoase; pe câtă vreme cei fără căsătorie religioasă, la prima adiere a vântului discordiei sau a lipsei, se despart prin divorț sau se părăsesc unul pe altul, luându-și lumea în cap și lăsându-și copiii în prada mizeriei — lucru ce nici animalele nu-l fac mai înainte ca puii lor să se poată hrăni singuri“.

O deosebită însemnătate are creștinismul pentru armonia dintre clasele sociale și pentru stat.

Înainte de era creștină, unii oameni nu erau considerați ca atare ci ca niște obiecte de marfă — *sclavii*, pe care stăpânul îi vindea chiar și pe-o amforă de vin. De ex. Cleopatra nutria peștii din lac cu robi de-ai săi, iar August, împăratul, răstigni pe cruce pe robul său Eros fiindcă din greșală îi mâncase o prepetiță.

Creștinismul a *desființat robia* în baza preceptului că toți oamenii sunt fiii lui Dzeu, iar între dânșii sunt frați și deci ca frații trebuie să trăiască. Cele trei idei mari ale revoluției franceze, *libertate, frățietate și egalitate* — bine înțelese înaintea legilor — au fost scoase la iveală abia în 1789 dar rădăcina lor este mult mai veche: „ele sunt scrise în Evangelia sfântă și pecetluite cu sângele Mântuitorului“.

Necesitatea religiei pentru stat o evidențiază foarte bine Platon când zice: „Necunoștința adevăratului Dzeu este cea mai mare primejdie pentru state și cine răstoarnă religia, dărâmă temelia întregii societăți omenești“.

Dar, dacă statul poate exista cu orice fel de religie, *statul civilizat* nu există decât prin creștinism. Civilizația Europei se datorește creștinismului și numai prin el se poate menține. „Statul păgân — zice preotul Nedelea Georgescu — era un adevărat tiran, șatrap și stăpân absolut, atât în cele civile, cât și în cele religioase; avea putere nemărginită, nu numai asupra corpului, ci și asupra conștiinței; viața și averea supușilor depindea de bunul său plac. N'avem decât să ne gândim la Socrate: închis și otrăvit cu cucută pentru că îndrăsnise să nvețe tinerimea ce este drept, bine și frumos“.

„Religiunea creștină a arătat, însă, rolul și puterea statului de veghiator și conducător cu adevărată îngrijire părintească, respectând drepturile fiecăruia, fie mic, fie mare și fiind toți egali înaintea legilor dela Vlădică până la opincă“.

Mai mult de cât ori care stat, *statul nostru are adâncă nevoie de religia creștină*. Nu mai e de lipsă să ne spovedim: ne cunoaștem prea bine păcatele cu toții! Trebuie, însă, să se știe un lucru, că *degeaba sondele noastre petrolifere, degeaba grăul și toate bogățiile fărăi noastre, — cât timp*

cetățeanul român va pune interesele sale, proprii, mai presus de cele ale obștei, cât timp va domina în viața noastră publică cangrena socială a mituirii, corupția morală, nici vorbă nu poate fi de propășirea statului nostru! Mântuirea neamului nostru nu poate veni decât dela regenerarea lui sufletească-morală! Și care instituție este mai chemată s'o realizeze decât biserica creștină?!: Toate legile omenești pot fi eludate, nu poți scăpa, însă, de Acela care le vede și știe toate!

(Urmează)

Regulamentul

de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii Ortodoxe Române.

D. Despre sentințe.

Art. 192. — Consistoriul după ce va judeca cauza trimisă judecării sale, va da hotărârea întemeiată pe actele din dosar și după convingerea ce și-a format din debaterile urmate.

Art. 193. — Sentința va fi motivată pe baza Sf. Canoane cum și pe baza legilor și regulamentelor țării aplicate la cauza judecată.

Art. 194. — Sentința se va da cu majoritatea de voturi, a celor 3 membri.

Minoritatea va justifica totdeauna părerea sa.

Art. 195. — Pentru cazurile cari atrag după sine caterisirea, hotărârea se va da de către completul consistoriului, cu unanimitate.

Art. 196. — Hotărârea se va pronunța imediat sau cel mai târziu în 3 zile dela închiderea debaterilor, în ședință, de către președinte; iar trimiterea sentinței chiriarhului spre aprobare, sau respingerea motivată, se va face cel mult în 5 zile dela pronunțarea hotărârii.

În caz de respingere a sentinței, consistoriul local judecă din nou cauza.

Sentința se comunică părții în termen de 10 zile dela aprobare.

Art. 197. — Pentru orice caz judecat se va încheia un proces-verbal, cuprinzând dispozițiile hotărârii.

Art. 198. — Sentința iscălită și pronunțată în public, are toată puterea legiuită și nici un judecător nu-și mai poate retrage iscălitura.

Art. 199. — Sentințele, cu excepțiunea prevederilor dela art. 4 § 1 dela punctele a și g (art. 56) se dau cu drept de apel și recurs în termen de o lună dela data primirii lor de către cei în drept.

Apelul și recursul se vor putea face în cazurile și modurile prescise în acest regulament.

Art. 200. — Grefierul consiliului va îngriji ca hotărârile redactate și iscălite să se treacă într'un registru special, unde iarăși se vor iscăli de președinte.

Art. 201. — Nimic pe margini, printre linii, prin adăugiri, prin scurtări sau cifre nu se poate scrie o hotărâre, sub pedeapsa de a nu se ține seama și fără împiedecarea altor urmări penale și civile.

Art. 202. — Fiecare sentință va cuprinde sub pedeapsă disciplinară pentru cel ce se va fi abătut:

1. Numele, pronumele, domiciliul părților, calitatea în care se judecă, numele și pronumele apărătorului.

2. Obiectul cererii și apărărilor în scurt.

3. Cuprinsul pe scurt al actelor ce părțile au înfățișat spre a-și susține fiecare cererea.

4. Arătarea că persoana însărcinată cu acuzarea și-a dat concluziile sau nu.

5. Punctele de fapt și de drept.

6. Motivele.

7. Dispozitivul, adică cece judecata hotărăște, în virtutea Sf. Canoane, a legilor și regulamentelor țării.

Art. 203. — Sentințele se dau cu drept de apel.

Apelul se face în termen de o lună de zile dela primirea sentinței.

Apelul se adresează președintelui consistoriului, care îl înaintează cu dosarul cauzei consistoriului spiritual mitropolitan.

Art. 204. — Toate sentințele consistoriilor trebuie să arate precis pedepsele ce se dau vinovatului și nici nu trebuie lăsată la înțelegerea că ar fi o consecință a alteia; astfel condamnările relativ la salarii și veniturile bisericești din parohii trebuie deosebit arătate în sentință.

Art. 205. — N'au drept de apel pedepsele date pe cale disciplinară direct de chiriarh, prevăzute în art. 56 din acest regulament.

Art. 206. — Orice sentință dată de consistoriul spiritual eparhial care va fi rămas definitivă, fie din cauză că cel pedepsit n'a uzat de dreptul de apel și recurs, fie că a fost dată fără acest drept pentru executare va fi în totdeauna supusă chiriarhului spre a o învesti cu formula executorie.

Art. 207. — Toate sentințele se execută prin autoritățile bisericești eparhiale, iar la trebuință se va face apel la sprijinul forței publice.

Art. 208. — Forță publică este datoare de a preta ajutorul său când va fi nevoie de exercitat un mandat de aducere pentru martorii propuși sau pentru încasarea amenzilor ce s'ar pronunța împotriva persoanelor ne-supuse autorităților bisericești.

Acuzarea și apărarea

Art. 209. — Când una dintre persbanelle bisericești supuse judecării, e dată în judecată înaintea instanțelor bisericești, acuzația se susține la consistoriul spiritual eparhial de către revizorul eparhial, sau de unul dintre supleanți anume însărcinat cu aceasta; iar la consistoriul spiritual mitropolitan și central, de către unul din membri supleanți special însărcinat cu sarcina de acuzator, delegat de mitropolit la consistoriul spiritual mitropolitan și de Patriarh la consistoriul spiritual central pe toată durata mandatului.

Pentru însărcinarea aceasta, membrul supleant va primi o diurnă egală cu a unui membru ordinar, deosebit cheltuelile de transport dacă nu e din localitate.

Art. 210. — Acuzatorul, înaintea instanțelor judecătorești bisericești, exercită funcțiunea de organ al legii și al autorităților pe cari le reprezintă.

Art. 211. — În acest scop organizatorul va susține totdeauna cauzele date în judecată, în calitate de organ al acuzării.

Art. 212. — Acuzatorul va lua concluzii în ședință publică sau le va depune la președintele consistoriului în termenul ce i se va fixa.

Art. 213. — Persoanele date în judecata instanțelor bisericești vor putea fi asistate de apărători.

Art. 214. — Apărătorii se vor lua dintre clericii licențiați și doctorii în teologie, cu o vechime de cel puțin 5 ani dela obținerea titlului de licențiat.

Art. 215. — Persoanele cari vor voi să exercite profesiunea de apărător, vor face declarație în scris, însoțite de acte în regulă, din cari să se vadă că intrunesc condițiile de a fi apărător.

Art. 216. — Această declarație se va face la chiriarhul respectiv care o va primi în comisiunile respective.

Art. 217. — La mitropoliile din București, Iași și Sibiu se va institui câte o comisiune compusă din profesorul de drept canonic dela facultatea sau dela academia de teologie locală, sau din cuprinsul mitropoliei președintele consistoriului spiritual mitropolitan și ce, mai vechiu apărător din cuprinsul mitropoliei.

Această comisiune va examina titlurile și găsind că petiționarii întrunesc condițiunile cerute, va comunica chiriarhului spre știință și aprobare.

Art. 218. — Aceeași comisiune va revizui toate autoritățile de apărător date până acum, fără de cari nu vor putea exercita dreptul de apărător.

Art. 219. — La fiecare eparhie va fi un tablou de nume și pronumele tuturor apărătorilor din țară.

Art. 220. — Fiecare apărător va primi o carte de legitimație dela comisiunea care cercetează actele și care va fi pe lângă fiecare eparhie.

Art. 221. — Fiecare apărător înscris în tablou, va plăti comisiunii o taxă de 1.500 lei, în care va intra și plata cărții de legitimație.

Art. 222. — Nu vor putea fi apărători persoanele cari deși întrunesc celelalte condițiuni, vor fi fost condamnate în vreunul din cazurile prevăzute de legile civile, ce atrag după sine pierderea dreptului de apărător.

Art. 223. — Până ce se vor institui consilii de disciplină ale apărătorilor, comisiunea prevăzută de art. 217 din acest regulament, va exercita și următoarele atribuțiuni:

a) De a priveghea onoarea și interesele acestui corp și de a aplica pedepsele disciplinare;

b) De a face împreună cu apărătorii în adunare generală, un regulament special al corpului, care va fi obligatoriu după aprobarea chiriarhului.

Art. 224. — Pedepse disciplinare ce se pot aplica apărătorilor cari compromis onoarea și demnitatea misiunii lor sunt:

- a) Imputarea;
- b) Interdicția temporară;
- c) Ștergerea din tablou;

Art. 225. — Greșelile comise de apărători în timpul ședințelor se vor comunica, de președintele consistoriului, ot comisiunii pentru cercetarea titlurilor.

Art. 226. — Pedepsele disciplinare nu se pot aplica mai înainte ca apărătorul să fie ascultat, sau să fie chemat în termen de 8 zile spre a fi ascultat.

Art. 227. — Pedepsele pronunțate se vor face în scris și motivate. O copie se va trimite apărătorului condamnat.

Art. 228. — Hotărârile comisiunii vor putea fi apelate la consistoriul mitropolitan din Mitropolia din care face parte apelantul.

(Urmează).

Pe drumul Ruschiței

Covor de albă nea întins-a Domnul sfântul,
Albastru e tot cerul și alb e tot pământul.
Făclii aprind azi munții pe creștet sus pe crește;
Făptura laudă, toată pe „Cel ce-a fost și este”.
În pânza de lumină din răsărit de soare
Lumini aprinse-s brazii spre vecinică nchinare.

Pe vâlul de zăpadă lin părae trăsura.
Indeamnă blând căluții nenea Gheorghita Jura;
Să 'ntoarce când și când spre mine înapoi,
Numește dealuri mândre și 'ncântătoare văi.
Mă 'ntrebă: cărămida, în saci învăluită,
Ce-i pusă sub picioare, e bine încălzită?

E-atâta armonie și pace'n univers!
Sub pripor și căluții au încetat din mers.
În lunca 'nprejmuită de dealuri și coline
Pe-o clipă-așa de-aproape mă simt Doamne de Tine!
Natura îți clădește biserica măreață . . .
Acoperiș e cerul . . . Eterna dimineată
E crâșnic ce 'ți aprinde lumini de brazi pe creste . . .
Făptura laudă toată pe „Cel ce-a fost și este”.

Dincolo de perdeaua de brazi întunecați
M-așteaptă creștini dornici, uitării de mult dați.
Cei ce despică piatra, tăind cu sângeana
Pe suflete așteaptă covor de albă nea.
Așteaptă ei balzamu cel sfânt al mângâierii
Ce 'nceată azi tot chinul și lacrima durerii.
Așteaptă astăzi ceasul cel sfânt de Liturghie,
Ce mortul îl preface în o ființă vie.

Ianuarie 1927

Iosif Delaglob

Asociația clerului „Andrei Șaguna“.

Nr. 5--1927.

Comunicat.

În baza §. 6 din „Regulamentul pentru organizarea despărțămintelor“, în decursul postului sfințelilor Paști, sunt a se ține adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programa adunării e următoarea:

Zlua I. a. m.:

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Raport asupra activității pastorale a preoțimi și a cercurilor religioase în 1926.
4. Dare de seamă asupra activității despărțământului în 1926.
5. Constatarea plății cotizațiilor pe 1926 și încasarea celor de pe 1927. — Inscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor doi delegați, pe lângă președinte, la congresul viitor.
7. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului și pentru propășirea Asociației.
8. Chestiuni oficiale.
9. Propuneri.

După masă și a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea și cuminecarea preoților, a profesorilor preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericești.

Pentru meditația de pregătire înainte de mărturisire recomandăm textul: „Că fărădelegea mea o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea“ (Psalm 50); iar pentru meditația dela cuminecare: „Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi: „Rămâneți întru dragostea mea“ (Ioan 15, 9).

P. Cucernicii Părinți, președinți ai despărțămintelor, vor designa din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoțimii și a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenți pentru meditații.

Biroul central al Asociației.

ȘTIRI

Fundațiunea „Regele Ferdinand I“ la Iași. Cu prilejul aniversării de 60 de ani a M. S. Regelui, corpurile legiuitoare au votat în unanimitate legea prin care se pune la dispoziția Suveranului un fond de 200 milioane lei pentru întemeierea unui așezământ cultural, civil și militar, cu numirea „Fundațiunea Regele Ferdinand I“, care se va administra potrivit unui statut orânduit de Suveran.

„Monitorul Oficial“ publică acum o scrisoare din 22 Februarie 1927, a M. S. Regelui, adresată d-lui președinte al consiliului, — scrisoare, care cuprinde dispozițiile M. Sale cu privire la această fundațiune, și care se termină cu următoarele cuvinte:

Prin crearea așezămintelor școlare, precum și prin numeroasele ajutoare culturale prevăzute în acest Statut pentru tinerimea studioasă dela toate universitățile sunt încredințat că se va deschide o eră nouă de progres cultural și de înfrățire sufletească în toată România pe veci unită, pentru întregirea și întărirea căreia am luptat din tot sufletul și cu toată dragostea.

Ratificarea Basarabiei. Guvernul nostru a primit încunoștințarea oficială, că guvernul italian a ratificat tratatul privitor la alipirea Basarabiei.

Ratificarea tratatului Basarabiei din partea Italiei este nu numai o consfințire a raporturilor noastre de frățescă colaborare și a alianței noastre cu Italia, ci și din punct de vedere al dreptului ginților consfințește definitiv stăpânirea noastră asupra Basarabiei, pe care noi — în baza dreptului istoric și de autodeterminare — o considerăm de românească definitiv.

Șezători religioase. „Societatea ortodoxă națională a femeilor române din Caransebeș“ a hotărât să aranjeze o serie de șezători religioase în Duminecile Postului mare din acest an. Prima șezătoare va avea loc astăzi, Duminecă în 13 Martie, la ora 4 p. m., în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda“.

Corul „Reuniunii de muzică și de cântări“ va executa două piese religioase, vor fi apoi două declamări, iar protopresbiterul Romul G. Ancușa, consilier-referent eparhial, va conferenția despre: „Vino după mine“.

O nouă emisiune de mărci poștale. Direcția generală a poștelor va pune în circulație la 15 Martie, o nouă emisiune de mărci poștale de 1, 2, 3, 5 și 6 lei, cari se vor vinde cu un surplus de taxe în folosul „Societății române de geografie“, care împlinește 50 ani de existență.

BIBLIOGRAFIE

O noutate în literatura noastră teologică. Biserica sfințitoare și cărmuitoare la fiecare prilej trebuie să arate că este și învățătoare. *P. S. Sa Episcopul Aradului Grigorie* pentru a se afirma cât mai mult caracterul învățătoresc al bisericii a publicat în zilele acestea volumul: **„Dela Leagăn până la moarte“**, care pe 225 pagini cuprinde 25 predici funebre și 26 predici asupra sfințelor taine, cum și la sfințiri de biserici, la introducerea unui preot în parohie etc. Volumul costă 80 Lei și se poate procura dela Librăria Diecezană din Arad.

Oficiul P. T. T. Caransebeș.

No. 725 din 5 Martie 1927.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință, că Direcțiunea Generală a Poștelor Telegatelor și Telefoanelor, a luat măsuri pentru terminarea formalităților relative la plata sumelor cuvenite locuitorilor aflați pe teritoriul României și depuse la Cassele Poștale de Păstrare (de economie) din Budapesta și Viena, pe libele, în conturi de cec poștal, depuneri la cont de numerar etc.

În acest scop, toți supușii români, care au de revendicat ori ce sume de bani dela menționatele Casse de Păstrare, sunt invitați că dela 10 Martie până la 15 Aprilie 1927, să depună la oficiul poștal cel mai apropiat, libelul de păstrare, libelul de rentă sau ultimul extras (situație) a contului de cec poștal, iar în schimb oficiul îi va elibera o adeverință de primire.

De asemenea, toți acei care au depus deja libelul de păstrare, libelul de rentă, sau ultimul extras de cec poștal, vor mai depune și actele ce se cer pentru complectarea formalităților, tot până la data de 15 Aprilie 1927, însă numai la oficiul unde le-a depus și care i-a eliberat în schimb adeverința de primire.

Diriginte, **V. Donna**

CONCURSE.

Pe baza decisului Ven. Cons. diecezan din 9 Dec. 1926. Nr. 4169 B., se escrie concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia I. de clasă III. din Criciova (protopresbiteratul Lugojului), rămasă vacantă pe urma preotului Romul Popoviciu.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 29 iug., după care alesul preot va solvi dările.
2. Un intravilan de 800□.
3. Stola uzitată.

În lipsă de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Lugoj, adresate fiind Consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poftiți să se prezinte în vre'o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Criciova, din ședința comitetului parohial ținută la 15 Ianuarie 1927.

Silviu Șecoșan
președinte.

Aurel Doboșan
notar.

În conțelegere cu mine:

2—3

Dr. George Popoviciu m. p.
protopresbiter.

Nr. 215 B. ex. 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 26 Ianuarie 1927.

Filaret Musta m. p.
Arhieru, Vicariu episcopesc

* * *

Pe baza decisului Ven. Cons. diecezan din 9 Dec. 1926, Nr. 4169 B., se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia II. de clasă III. din Criciova (protopresbiteratul Lugojului) rămasă vacantă pe urma preotului Iuliu Nicolaevici.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 30 iug., după care alesul preot va solvi dările.

2. Un intravilan de 800□.

3. Stola uzitată.

În lipsă de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj, adresate fiind Consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poștiți să se prezinte în vre'o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică cu prealabila încunoaștințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie bisericească, dar nici decum în ziua alegerii.

Criciova, din ședința comitetului parohial ținută la 15 Ianuarie 1927.

Silviu Secoșan

președinte.

Aurel Doboșan

notar.

În conțelegere cu mine:

1—3

Dr. George Popovicu m. p.

Nr. 215 B. ex. 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută n 26 Ianuarie 1927.

Filaret Musta m. p.

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc

:: Corpul Portărellor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 408 Port. 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2696/1926 efectuându-se execuțiunea la 1 Octomvrie 1926 în favorul următorului Raymond Beck reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri pentru suma de 3245 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate cari s'au prețuit în 3200 Lei — bani și anume: diferite mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 4326/1926 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 3245 Lei — bani capital, cu 10% interese din 1 Iulie 1925 și spesele de 1512 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15-lea Martie 1927 la orele 4 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumgăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș
execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 **Clinică de păpuși** 👈
(Reparări de păpuși).